

1 КОРИНТЯНИ

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

ГЛАВА 1

- П**авел, с Божията воля призван да бъде апостол Исус Христов, и брат Состен,
² до Божията църква, която е в Коринт, до осветените в Христа Исуса, призвани да
бъдат светии, заедно с всички, които призовават на всяко място името на Исуса
Христа, нашия Господ, Който е и техен и наш:
³ Благодат и мир да бъде на вас от Бога нашия Отец и от Господа Исуса Христа.
⁴ Винаги въздавам благодарения на моя Бог за вас за Божията благодат, която ви е
била дадена в Христа Исуса
⁵ че се обогатихте чрез Него във всичко, в пълна сила да говорите за Него,
⁶ (по който начин се потвърди свидетелствването за Христа между вас),
⁷ така щото вие не оставате назад в никоя дарба, като чакате явлението на нашия
Господ Исус Христос,
⁸ Който и докрай ще ви утвърждава, та да бъдете безупречни в деня на нашия
Господ Исус Христос.
⁹ Верен е Бог, чрез Когото сте били призвани в общението на Сина Му Исуса
Христа нашия Господ.
¹⁰ Моля ви се, братя, за името на нашия Господ Исус Христос, всички да говорите в
съгласие, и да няма раздори между вас, но да бъдете съвършено съединени в един
ум и в една мисъл.
¹¹ Защото някои от Хлоините домашни ми явиха за вас, братя мои, че между вас
имало разпри.
¹² С това искам да кажа, че всеки от вас дума: Аз съм Павлов; а аз Аполосов; а аз
Кифов; а пък аз Христов.
¹³ Нима се е разделил Христос? Павел ли се разпна за вас? Или в Павловото име се
кръстихте?
¹⁴ Благодаря Богу, че не съм кръстил никого от вас, освен Криспа и Гаия,
¹⁵ да не би да каже някой, че сте били кръстени в мое име.
¹⁶ Кръстих още и Стефаниновия дом; освен тия, не помня да съм кръстил някой
друг.
¹⁷ Защото Христос не ме е пратил да кръщавам, но да проповядвам благовестието;
не с мъдри думи, да не се лиши Христовия кръст от значението си.
¹⁸ Защото словото на кръста е безумие за тия, които погиват; а за нас, които се
спасяваме, то е Божия сила.
¹⁹ Понеже е писано: "Ще унищожа мъдростта на мъдрите, И разума на разумните ще

отхвърля".

20 Где е мъдрият? Где книжникът? Где е разисквачът на този век? Не обърна ли Бог в глупост светската мъдрост?

21 Защото, понеже в Божията мъдра наредба светът с мъдростта си не позна Бога, благоволи Бог чрез глупостта на това, което се проповядва, да спаси вярващите.

22 Понеже юдеите искат знамения, а гърците търсят мъдрост;

23 а ние проповядваме разпнатия Христос, за юдеите съблазън, и за езичниците глупост;

24 но за самите призвани, и юдеи и гърци, Христос Божия сила и Божия премъдрост.

25 Защото Божието глупаво е по-мъдро от хората, и Божието немошно е по-силно от хората.

26 Понеже, братя, вижте какви сте вие призваните, че между вас няма мнозина мъдри според хората, нито мнозина силни, нито мнозина благородни.

27 Но Бог избра глупавите неща на света, за да посрами мъдрите; също избра Бог немошните неща на света, за да посрами силните;

28 още и долните и презрените неща на света избра Бог, да! и ония, които ги няма, за да унищожи тях, които ги има,

29 за да не се похвали ни една твар пред Бога.

30 А от Него сте вие в Христа Исуса, Който стана за нас мъдрост от Бога, и правда, и освещение, и изкупление;

31 тъй щото, както е писано, "който се хвали, с Господа да се хвали".

ГЛАВА 2

И аз, братя, когато дойдох при вас, не дойдох с превъзходно говорене или мъдрост да ви известя Божията тайна;

2 защото бях решил да не зная между вас нищо друго, освен Исуса Христа, и то Христа {Гръцки: Него.} разпнат.

3 Аз бях немошен между вас, страхувах се и много треперех.

4 И говоренето ми, и проповядването ми не ставах с убедителните думи на мъдростта, но с доказателство от Дух и от сила;

5 за да бъде вярването ви основано не на човешка мъдрост, а на Божията сила.

6 Обаче, ние поучаваме мъдрост между съвършените, ала не мъдрост от този век, нито от властниците на този век, които преминават;

7 но поучаваме Божията тайнствена премъдрост, която е била скрита, която е била предопределена от Бога преди вековете да ни докарва слава.

8 Никой от властниците на този век не я е познал; защото, ако я бяха познали, не биха разпнали Господа на славата.

9 А според както е писано: - "Каквото око не е видяло, и ухо не е чуло, И на човешко сърце не е дохождало, Всичко това е приготвил Бог за тях, които Го любят".

10 А на нас Бог откри това чрез Духа; понеже Духът издирва всичко, даже и Божиите дълбочини.

11 Защото кой човек знае що има у човека, освен духът на човека, който е в Него? Така и никой не знае що има у Бога, освен Божият Дух.

12 А ние получихме не духа на света, но Духа, който е от Бога, за да познаем това, което Бог е благоволил да ни подари;

- ¹³ което и възвестяваме, не с думи научени от човешка мъдрост, но с думи научени от Духа, като поясняваме духовните неща на духовните човеци.
- ¹⁴ Но естественият човек не побира това, което е от Божия Дух, защото за него е глупост; и не може да го разбере, понеже, то се изпитва духовно.
- ¹⁵ Но духовният човек изпитва всичко; а него никой не изпитва.
- ¹⁶ Защото, "Кой е познал ума на Господа, За да може да го научи? А ние имаме ум Христов.

ГЛАВА 3

И аз, братя, не можах да говоря на вас, като на духовни, но като на плътски, като на младенци в Христа.

² С мляко ви храних, не с твърда храна; защото още не можехте да го приемете, а и сега още не можете.

³ Понеже и досега сте плътски; защото, докато има между вас завист и разпра, не сте ли плътски, и не постъпвате ли по човешки?

⁴ Защото кога един казва: Аз съм Павлов, а друг: Аз съм Аполосов, не сте ли като човеци слаби?

⁵ Какво е, прочее, Аполос, и какво е Павел? Те са служители, чрез които повярвахте, и то както Господ е дал на всеки от тях.

⁶ Аз насадих, Аполос напои, но Господ прави да расте.

⁷ И тъй, нито който сади е нещо, нито който пои, а Господ, Който прави да расте.

⁸ Прочее, тоя, който сади, и тоя, който пои, са равни, обаче, всеки според своя труд ще получи своята награда;

⁹ защото сме съработници на Бога, като вие сте Божия нива, Божие здание.

¹⁰ Според дадената ми Божия благодат, като изкусен строител аз положих основа; а друг гради на нея. Но всеки нека внимава как гради на нея.

¹¹ Защото никой не може да положи друга основа, освен положената, която е Исус Христос.

¹² И ако някой гради на основата злато, сребро, скъпоценни камъни, дърва, сено, слама,

¹³ всекиму работата ще стане явна каква е; защото Господният ден ще я изяви, понеже тя чрез огън се открива; и самият огън ще изпита работата на всекиго каква е.

¹⁴ Тоя, комуто работата, която е градил, устои, ще получи награда.

¹⁵ А тоя, комуто работата изгори, ще претърпи загуба; а сам той ще се избави, но тъй като през огън.

¹⁶ Не знаете ли, че сте храм на Бога, и че Божият Дух живее във вас?

¹⁷ Ако някой развали Божия храм, него Бог ще развали; защото Божият храм е свет, който храм сте вие.

¹⁸ Никой да не се лъже. Ако някой между вас мисли, че е мъдър според тоя век, нека стане глупав за да бъде мъдър.

¹⁹ Защото мъдростта на тоя свят е глупост пред Бога, понеже е писано: "Улавя мъдрите в лукавството им";

²⁰ и пак: "Господ знае, че разсъжденията на мъдрите са суетни".

- ²¹ Затова никой да се не хвали с човеците. Защото всичко е ваше:
- ²² било Павел, или Аполос, или Кифа, или светът, или животът, или смъртта, или сегашното, или бъдещето, всичко е ваше;
- ²³ а вие сте Христови, а Христос Божий.

ГЛАВА 4

Така всеки човек да ни счита за Христови служители и настойници на Божиите тайни.

- ² При туй, което тук се изисква от настойниците е, всеки да се намери верен.
- ³ А за мене е твърде малко нещо да бъда съден от вас или от човешки съд; даже аз не съдя сам себе си.
- ⁴ Защото, при все че съвестта ми в нищо не ме изобличава, пак с това не съм оправдан; защото Господ е, Който ще ме съди.
- ⁵ Затова недейте съди нищо преждевременно, докле не дойде Господ, Който ще извади на видело скритото в тъмнината, и ще изяви намеренията на сърцата; и тогава всеки ще получи подобаващата нему похвала от Бога.
- ⁶ И това, братя, преносно приспособих към себе си и към Аполоса заради вас, за да се научите чрез нас да не престъпвате границата на писаното, да се не гордее някой от вас с един против друг.
- ⁷ Защото, кой те прави да се отличаваш от другиго? И що имаш, което да не си получил? Но ако си го получил, защо се хвалиш, като че не си го получил?
- ⁸ Сити сте вече, обогатихте се вече, царувате и то без нас. И дано царувате, та ние заедно с вас да царуваме;
- ⁹ защото струва ми се, че Бог изложи нас, апостолите, най-последни, като човеци осъдени на смърт; защото станяхме показ на света, на ангели и на човеци;
- ¹⁰ ние безумни заради Христа, а вие разумни в Христа, ние немощни, а вие силни, вие славни, а ние опозорени.
- ¹¹ Ние до тоя час и гладуваме и жадуваме, и сме голи, бити сме и се скитаме,
- ¹² трудим се, работейки със своите ръце; като ни хулят, благославяме; като ни гонят, постоянствуваме;
- ¹³ като ни злословят, умоляваме; станяхме до днес като измет на света, измет на всичко.
- ¹⁴ Не пиша това, да ви посрамя, но да ви увеща, като любезни мои чада.
- ¹⁵ Защото, ако имахме десетки хиляди наставници в Христа, пак мнозина бащи нямате; понеже аз ви родих в Христа Исуса чрез благовестието.
- ¹⁶ Затова ви се моля, бъдете подражатели на мене.
- ¹⁷ По тая причина ви пратих Тимотея, който ми е възлюбено и вярно чадо в Господа; той ще ви напомни моите пътища в Христа, такива пътища, каквито получавам навсякъде във всяка църква.
- ¹⁸ Но някои се възгордяха, като че нямаше да дойда при вас.
- ¹⁹ Но, ако ще Господ, аз скоро ще дойда при вас, и ще изпитам, не думите, но силата на тия, които са се възгордели.
- ²⁰ Защото Божието царство не се състои в думи, а в сила.
- ²¹ Що искате? С тояга ли да дойда при вас? Или с любов и кротък дух?

ГЛАВА 5

Дори се чува, че между вас имало блудодеяние, и то такова блудодеяние, каквото нито между езичниците се намира, именно, че един от вас има бащината си жена.

² И вие сте се възгордели, вместо да сте скърбили, за да се отлъчи измежду вас този, който е сторил туй нещо.

³ Защото аз, ако и да не съм телесно при вас, но като съм при вас с духа си, като че ли съм при вас, - осъдих вече, в името на нашия Господ Исус, оногова, който така е сторил това,

⁴ (като се събра моят дух с вас заедно с властта на нашия Господ Исус),

⁵ да предадем такъв човек на сатана за погубване на плътта му, за да се спаси духа му в деня на Господа Исуса.

⁶ Хвалбата ви не е добра. Не знаете ли, че малко квас заквасва цялото тесто?

⁷ Очистете стария квас, за да бъдете ново тесто, - тъй като сте безквасни; защото и нашата пасха, Христос, биде заклан [за нас].

⁸ Затова нека празнуваме, не със стар квас, нито с квас от злоба и нечестие, а с безквасни хлябове от искреност и истина.

⁹ Писах ви в посланието си да се не сношавате с блудници,

¹⁰ не че съм искал да кажа за блудниците на този свят, или за сребролюбците и грабителите, или за идолопоклонците, понеже тогава би трябвало да излезете от света, -

¹¹ но в действителност ви писах да се не сношавате с някого, който се нарича брат ако е блудник, или сребролюбец, или идолопоклонник, или грабител; с такъв, нито да ядете заедно.

¹² Защото, каква работа имам да съдя външните човеци? Не съдите ли вие вътрешните,

¹³ докато външните Бог съди? Отлъчете нечестивия човек изпомежду си.

ГЛАВА 6

Когато някой от вас има нещо против другия, смее ли да се съди пред несправедните, а не пред светиите?

² Или не знаете, че светиите ще съдят света? Ако, прочее, вие ще съдите света, не сте ли достойни да съдите ни най-малките работи?

³ Не знаете ли, че ние ще съдим ангели? а колко повече житейски работи;

⁴ Тогава, ако имате житейски тъжби, поставяте ли за съдии ония, които от църквата се считат за нищо?

⁵ Казвам това за да ви направя да се засрамите. Истина ли е, че няма между вас ни един мъдър човек, който би могъл да отсъди между братята си,

⁶ но брат с брата се съди, и то пред невярващите?

⁷ Даже, преди всичко, е голям недостатък у вас гдето имате тъжби помежду си. Защо по-добре не оставате онеправдани? защо по-добре да не бъдете ограбени?

⁸ А напротив, вие сами онеправдавате и ограбвате, и то братя.

⁹ Или не знаете, че несправедните няма да наследят Божието царство? Недейте се лъга. Нито блудниците, нито идолопоклонниците, нито прелюбодейците, нито малакийците, нито мъжеложниците,

- ¹⁰ нито крадците, нито сребролюбците, нито пияниците, нито хулителите, нито грабителите няма да наследят Божието царство.
- ¹¹ И такива бяха някои от вас; но вие измихте себе си от такива неща, но се осветихте, но се оправдахте в името на Господа Исуса Христа и в Духа на нашия Бог.
- ¹² Всичко ми е позволено, ала не всичко е полезно; всичко ми е позволено, но не ща да съм обладан от нищо.
- ¹³ Храната е за стомаха, и стомахът е за храната; но Бог ще унищожи и него и нея. А тялото не е за блудодеяние, но за Господа, и Господ е за тялото,
- ¹⁴ а Бог, Който е възкресил Господа, ще възкреси и нас със силата Си.
- ¹⁵ Не знаете ли, че вашите тела са части на Христа? И тъй, да отнема ли от Христа частите Му и да ги направя части на блудница? Да не бъде! {В изданието от 1940 г. - "?" вместо "!"}.}
- ¹⁶ Или не знаете, че който се съвъкупява с блудница е едно тяло с нея? защото "ще бъдат", казва, "двамата една плът".
- ¹⁷ Но, който се съединява с Господа е един дух с Него.
- ¹⁸ Бягайте от блудодеянието. Всеки друг грях, който би сторил човек, е вън от тялото; но който блудствува, съгрешава против своето си тяло.
- ¹⁹ Или не знаете, че вашето тяло е храм на Светия Дух, който е във вас, когото имате от Бога? И вие не сте свои си,
- ²⁰ защото сте били с цена купени; затова прославете Бога с телата си, [и с душите си, които са Божии].

ГЛАВА 7

А относно това, що ми писахте: Добре е човек да се не докосва до жена.

- ² Но, за да се избягват блудодеянията, нека всеки мъж има своя си жена, и всяка жена да има свой мъж.
- ³ Мъжът нека има с жената дължимото към нея сношение; подобно и жената с мъжа.
- ⁴ Жената не владее своето тяло, а мъжът; така и мъжът не владее своето тяло, а жената.
- ⁵ Не лишавайте един друг от съпружеско сношение, освен ако бъде по съгласие за малко време, за да се предавате на молитва, и пак бъдете заедно, да не би сатана да ви изкушава чрез вашата невъзможност да се въздържате.
- ⁶ Но, това казвам, като позволение, а не като заповед.
- ⁷ Обаче, бих желал всичките човеци да бъдат какъвто съм аз. Но всеки има своя особен дар от Бога, един така, а друг иначе.
- ⁸ А на неженените и вдовиците казвам: Добро е за тях, ако си останат такива, какъвто съм и аз.
- ⁹ Но, ако не могат да се въздържат, нека се женят, защото по-добре е да се женят, отколкото да се разжегват.
- ¹⁰ А на жените заръчвам, и то не аз, но Господ: Жена да не оставя мъжа си;
- ¹¹ (но, ако го остави, нека остане неомъжена, или нека се помири с мъжа си;) и мъж да не напуска жена си.
- ¹² А на другите казвам аз, не Господ: Ако някой брат има невярваща жена, и тя е съгласна да живее с него, да не я напуска.
- ¹³ И жена, която има невярващ мъж, и той е съгласен да живее с нея, да не напуска

мъжа си.

14 Защото невярващият мъж се освещава чрез жената, и невярващата жена се освещава чрез брата, своя мъж; инак чадата ви щяха да бъдат нечисти, а сега са свети.

15 Но, ако невярващият напусне, нека напусне; в такива случаи братът или сестрата не са поробени на брачния закон. Бог, обаче, ни е призвал към мир.

16 Защото отгде знаеш жено, дали не ще спасиш мъжа си? или отгде знаеш мъжо, дали не ще спасиш жена си?

17 Само нека всеки постъпва така, както Господ му е отделил сили, и всеки както Бог го е призвал; и така заръчвам по всичките църкви.

18 Обрязан ли е бил призван някой във вярата, да не крие обрязването. Необрязан ли е бил някой призван, да се не обрязва.

19 Обрязването е нищо, и необрязването е нищо, но важното е пазенето на Божиите заповеди.

20 Всеки нека си остава в това звание, в което е бил призван във вярата.

21 В положение на роб ли си бил призван? да те не е грижа, (но ако можеш и свободен да станеш, по-добре използвай случая);

22 защото, който е бил призван в Господа като роб, е свободен човек на Господа; така и който е бил призван като свободен човек, е роб на Христа.

23 С цена сте били купени; не ставайте роби на човеци.

24 Братя, всеки в каквото е бил призван във вярата, в него нека си остане с Бога.

25 Относно девиците нямам заповед от Господа; но давам мнение като един, който е получил милост от Господа да бъде верен.

26 И тъй, поради настоящата неволя, ето какво мисля за добро, че е добре за човека така да остане както си е.

27 Вързан ли си в жена? не търси развързване. Отвързан ли си от жена? не търси жена.

28 Но, ако се и ожениш, не съгрешаваш; и девица, ако се омъжи, не съгрешава; но такива ще имат житейски скърби, а пък аз ви жаля.

29 Това само казвам, братя, че останалото време е кратко; затова и тия, които имат жени, нека бъдат, като че нямат;

30 и които плачат, като че не плачат; които се радват, като че не се радват; които купуват, като че нищо не притежават;

31 и които си служат със света, като че не са предани на него; защото сегашното състояние {Гръцки: Образът.} на тоя свят преминава.

32 А аз желая вие да бъдете безгрижни. Нежененият се грижи за това, което е Господно, как да угажда на Господа;

33 а жененият се грижи за това, което е световно, как да угажда на жена си.

34 Тъй също има разлика и между жена и девица. Неомъжената се грижи за това, което е Господно, за да бъде света и в тяло и в дух; а омъжената се грижи за това, което е световно, как да угажда на мъжа си.

35 И това казвам за вашата собствена полза, не да ви държа с оглавник, но заради благоприличието, и за да служите на Господа без отвличане на ума.

36 Пак, ако някой мисли, че постъпва неприлично към дъщеря си девица, ако ѝ е минала цветущата възраст, и ако трябва така да стане, нека прави каквото ще; не съгрешава, нека се женят.

³⁷ Но който стои твърд в сърцето си, и не бива принуден, но има власт да изпълни волята си, и е решил в сърцето си да държи дъщеря си девицата неомъжена, ще направи добре.

³⁸ Така щото, който омъжи дъщеря си девицата добре прави; а който я не омъжи, ще направи по-добре.

³⁹ Жената е вързана до когато е жив мъжът ѝ; но ако мъжът умре, свободна е да се омъжи за когото ще, само в Господа.

⁴⁰ Но, по моето мнение, по-щастлива е, ако си остане така; а мисля, че и аз имам Божия Дух.

ГЛАВА 8

А относно идоложертвеното: Знаем, че ние всички уж имаме знание да разрешим въпроса! Но знанието възгордява, а любовта назидава.

² Ако някой мисли, че знае нещо, той още не е познал както трябва да познава.

³ Но, ако някой люби Бога, той е познат от Него.

⁴ Прочее, относно яденето от идоложертвеното, знаем, че никакъв бог, изобразен от идол, няма на света, и че няма друг Бог освен един.

⁵ Защото, ако и да има така наричани богове, било на небето или на земята, (както има много богове, и господари много),

⁶ но за нас има само един Бог, Отец, от Когото е всичко, и ние за Него, и един Господ, Исус Христос, чрез Когото е всичко, и ние чрез Него.

⁷ Но това знание го няма у всички; и някои, като и до сега имат съзнание за идолите, ядат месото като жертва на идолите; и съвестта им като слаба, се осквернява.

⁸ А това що ядем, не ще ни препоръчва на Бога; нито ако не ядем, губим нещо; нито ако ядем, печелим нещо.

⁹ Но внимавайте да не би по някакъв начин тая ваша свобода да стане спънка на слабите.

¹⁰ Защото, ако някой види, че ти, който имаш знание, седиш на трапеза в идолско капище, не ще ли съвестта му да се одързости, ако е слаб, та и той да яде идоложертвено?

¹¹ И поради твоето знание слабият погива, братът за когото е умрял Христос.

¹² А като съгрешавате така против братята, и наранявате слабата им съвест, вие съгрешавате против Христа,

¹³ Затуй, ако това що ям съблазнява брата ми, аз няма да ям месо до века, за да не съблазня брата си.

ГЛАВА 9

Не съм ли свободен? Не съм ли апостол? Не видях ли Исуса, нашия Господ? Не сте ли вие моето дело в Господа?

² На други, ако не съм апостол, то поне на вас съм; защото в Господа вие сте печата на моето апостолство.

³ Ето моето оправдание пред тия, които изпитват поведението ми:

⁴ Нямаме ли право да ядем и да пием за сметка на църквите?

- ⁵ Нямаме ли право и ние, както другите апостоли, и братята на Господа, и Кифа, да водим жена от сестрите?
- ⁶ Или само аз и Варнава нямаме право да не работим за прехраната си?
- ⁷ Кой войник служи някога на свои разноски? Кой насажда лозе и не яде плода му? Или кой пасе стадо и не яде от млякото на стадото?
- ⁸ По човешки ли говоря това? Или не казва същото и законът?
- ⁹ Защото в Моисеевия закон е писано: "Да не обвързваш устата на вола, когато вършее". За воловете ли тук се грижи Бог,
- ¹⁰ или го казва несъмнено заради нас? Да; заради нас е писано това; защото който оре, с надежда трябва да оре; и който вършее, трябва да вършее с надежда, че ще участвува в плода.
- ¹¹ Ако ние сме посели у вас духовното, голямо нещо ли е, ако пожънем от вас телесното?
- ¹² Ако други участвуват в това право над вас, не участвуваме ли ние повече? Обаче, ние не използвахме това право, но търпим всичко, за да не причиним някакво препятствие на Христовото благовестие.
- ¹³ Не знаете ли, че тия, които свещенодействуват, се хранят от светилището? и че тия, които служат на олтара, вземат дял от олтара?
- ¹⁴ Така и Господ е наредил, щото проповедниците на благовестието да живеят от благовестието.
- ¹⁵ Но аз не съм използвал ни една от тия наредби, нито пиша това, за да се направи за мене така; защото за мене е по-добре да умра, отколкото да осуети някой моята похвала.
- ¹⁶ Защото, ако проповядвам благовестието, няма с какво да се похваля; понеже нужда ми се налага; защото горко ми ако не благовестувам.
- ¹⁷ Понеже, ако върша това доброволно, имам награда, но ако с принуждение, то само изпълнявам повереното ми настояничество:
- ¹⁸ И тъй, каква е моята награда? Тая че, като проповядвам евангелието, да мога да направя благовестието безплатно, така щото да не използвам напълно моето право в благовестието.
- ¹⁹ Защото, при все че съм свободен от всичките човеци, аз заробих себе си на всички, за да придобия мнозината.
- ²⁰ На юдеите станах като юдеин, за да придобия юдеи; на тия, които са под закон, станах като под закон, (при все че сам аз не съм под закон), за да придобия тия, които са под закон.
- ²¹ На тия, които нямат закон, станах като че нямам закон, (при все че не съм без закон спрямо Христа), за да придобия тия, които нямат закон.
- ²² На слабите станах слаб, за да придобия слабите. На всички станах всичко, та по всякакъв начин да спася неколцина.
- ²³ Всичко това върша заради благовестието, за да участвувам и аз в него.
- ²⁴ Не знаете ли, че, които тичат на игрището, всички тичат, а само един получава наградата? Така тичайте, щото да я получите.
- ²⁵ И всеки, който се подвизава, се въздържа от всичко. Те вършат това за да получат тленен венец, а ние нетленен.
- ²⁶ И тъй, аз така тичам, не като към нещо неизвестно; така удрям, не като че бия

въздуха;

²⁷ но уморявам тялото си и го поробвам, да не би, като съм проповядвал на другите, сам аз да стана неодобрен.

ГЛАВА 10

Защото, братя, желая да знаете, че, макар да са били бащите ни всички под облака, и всички да са минали през морето,

² и в облака и в морето всички да са били кръстени от Моисея,

³ и всички да са яли от същата духовна храна,

⁴ и всички да са пили от същото духовно питие, (защото пиеха от една духовна канара, която ги придружаваше; и тая канара бе Христос),

⁵ пак в повечето от тях Бог не благоволи; затова ги измори в пустинята.

⁶ А в тия неща те ни станаха примери, та да не похотствуваме за злото, както и те похотствуваха.

⁷ Нито бивайте идолопоклонници, както някои от тях според писаното: "Людете седнаха да ядат и да пият, и станаха да играят".

⁸ Нито да блудствуваме, както блудствуваха някои от тях, и паднаха в един ден двадесет и три хиляди души.

⁹ Нито да изпитваме Господа, както някои от тях Го изпитаха, и погинаха от змиите.

¹⁰ Нито роптайте, както възроптаха някои от тях, и погинаха от изстребителя.

¹¹ А всичко това им се случи за примери, и се написа за поука нам, върху които са стигнали последните времена.

¹² Така щото, който мисли, че стои, нека внимава да не падне.

¹³ Никакво изпитание не ви е постигнало освен това, което може да носи човек; обаче, Бог е верен, Който няма да ви остави да бъдете изпитани повече, отколкото ви е силата, но заедно с изпитанието ще даде и изходен път, така щото да можете да го издържите.

¹⁴ Затова, възлюбени мои, бягайте от идолопоклонството.

¹⁵ Говоря като на разумни човеци; сами вие съдете за това, което казвам.

¹⁶ Чашата, която биде благословена, и която ние благославяме, не е ли това да имаме общение в Христовата кръв? Хлябът, който пречупваме, не е ли да имаме общение в Христовото тяло?

¹⁷ тъй като ние, ако и да сме мнозина, сме един хляб, едно тяло, понеже всички в единия хляб участвуваме.

¹⁸ Гледайте Израиля по плът; тия, които ядат жертвите, нямат ли общение в олтара? Тогава що?

¹⁹ Казвам ли аз, че идоложертвеното е нещо, или че идолът е нещо? Не.

²⁰ Но казвам, че онова, което жертвуват езичниците, жертвуват го на бесовете, а не на Бога; но аз не желая вие да имате общение с бесовете.

²¹ Не можете да пиете Господната чаша и бесовската чаша; не можете да участвувате в Господната трапеза и в бесовската трапеза.

²² Или искаме да подбудим Господа на ревливост? Ние по-силни ли сме от Него?

²³ Всичко е позволено, но не всичко е полезно; всичко е позволено, но не всичко е наиздателно.

- ²⁴ Никой да не търси своята лична полза, но всеки ползата на другия.
- ²⁵ Всичко, що се продава на месарницата, яжте без да изпитвате за него заради съвестта си;
- ²⁶ защото "Господна е земята и всичко що има в нея".
- ²⁷ Ако някой от невярващите ви покани на угощение, и вие желаете да отидете, яжте каквото сложат пред вас, без да изпитвате за него заради съвестта си.
- ²⁸ Но, ако някой ви рече: Това е било принесено в жертва, не яжте, заради тогава, който ви е известил, и заради съвестта, -
- ²⁹ съвест, казвам, не твоята, но на другия; (понеже, защо да се съди моята свобода от друга съвест?
- ³⁰ Ако аз с благодарение Богу участвувам в яденето, защо да ме злословят за онова, за което благодаря?)
- ³¹ И тъй, ядете ли, пиете ли, нещо ли вършите, всичко вършете за Божията слава.
- ³² Не ставайте съблазън ни на юдеи, ни на гърци, нито на Божията църква;
- ³³ както и аз угождавам на всички във всичко, като търся не своята си полза, но ползата на мнозина, за да се спасят.

ГЛАВА 11

Бивайте подражатели на мене, както съм и аз на Христа.

- ² А похвалявам ви, че ме помните за всичко, като държите преданията тъй, както ви ги предадох.
- ³ Но желая да знаете, че глава на всеки мъж е Христос, а глава на жената е мъжът, глава пък на Христос е Бог.
- ⁴ Всеки мъж, който се моли или пророкува с покрита глава, засрамва главата си.
- ⁵ А всяка жена, която се моли или пророкува гологлава, засрамва главата си, защото това е едно и също, като да е с бръсната глава.
- ⁶ Защото, която жена се не покрива, нека остриже и косата си. Но ако е срамотно за жена да си стриже косата, или да си бръсне главата, то нека се покрива.
- ⁷ Защото мъжът не трябва да си покрива главата, понеже е образ и слава на Бога; а жената е слава на мъжа.
- ⁸ (Защото мъжът не е от жената, а жената е от мъжа;
- ⁹ понеже мъжът не бе създаден за жената, а жената за мъжа).
- ¹⁰ Затова жената е длъжна да има на главата си белег на власт, заради ангелите.
- ¹¹ (Обаче, нито жената е без мъжа, нито мъжът без жената, в Господа;
- ¹² защото, както жената е от мъжа, така и мъжът е чрез жената; а всичко е от Бога).
- ¹³ Сами в себе си съдете: Прилично ли е, жената да се моли Богу гологлава?
- ¹⁴ Не учи ли ви и самото естество, че, ако мъж оставя косата си да расте, това е позор за него,
- ¹⁵ но, ако жена оставя косата си да расте, това е слава за нея, защото косата ѝ е дадена за покривало?
- ¹⁶ Но, ако някой мисли да се препира за това, - ние нямаме такъв обичай, нито Божиите църкви.
- ¹⁷ А като ви заръчвам следното, не ви похвалявам, защото се събирате, не за по-добро, но за по-лошо.

- 18** Защото, първо, слушам, че когато се събирате в църква, ставали разделения помежду ви; (и отчасти вярвам това;
- 19** защото е нужно да има и разцепление между вас, за да се яви, кои са одобрените помежду ви);
- 20** прочее, когато така се събирате заедно, не е възможно да ядете Господната вечеря;
- 21** защото на яденето всеки бърза да вземе своята вечеря преди другото; и така един остава гладен, а друг се напива.
- 22** Що! къщи ли нямате, гдето да ядете и пиете? Или презирате Божията църква и посрамяте тия, които нямат нищо? Що да ви кажа? Да ви похваля ли за това? Не ви похвалявам.
- 23** Защото аз от Господа приех това, което ви и предадох, че Господ Исус през нощта, когато беше предаден, взе хляб,
- 24** и, като благодари, разчупи и рече: Това е Моето тяло, което е [разчупено] за вас; туй правете за Мое възпоминание.
- 25** Така взе и чашата след вечерята и рече: Тая чаша е новият завет в Моята кръв; това правете всеки път, когато пиете, за Мое възпоминание.
- 26** Защото всеки път, когато ядете тоя хляб и пиете [тая] чаша, възвестявате смъртта на Господа, докле дойде Той.
- 27** Затова, който яде хляба или пие Господната чаша недостойно, ще бъде виновен за грях против тялото и кръвта на Господа.
- 28** Но да изпитва човек себе си, и така да яде от хляба и да пие от чашата;
- 29** защото, който яде и пие без да разпознае Господното тяло, той яде и пие осъждане на себе си.
- 30** По тая причина мнозина между вас са слаби и болнави, а доста и са починали.
- 31** Но, ако разпознавахме сами себе си, не щяхме да бъдем съдени.
- 32** А когато биваме съдени от Господа, с това се наказваме, за да не бъдем осъдени заедно със света.
- 33** Затова, братя мои, когато се събирате да ядете, чакайте се един друг.
- 34** Ако някой е гладен, нека яде у дома си, за да не бъде събирането ви за осъждане. А за останалите работи, ще ги наредя, когато дойда.

ГЛАВА 12

При това, братя, желая да разберете и за духовните дарби.

- 2** Вие знаете, че когато бяхте езичници, отвличахте се към немите идоли, както и да ви водеха.
- 3** Затова ви уведомявам, че никой, като говори с Божия Дух, не казва: Да бъде проклет Исус! и никой не може да нарече Исуса Господ, освен със Светия Дух.
- 4** Дарбите са различни; но Духът е същият.
- 5** Службите са различни; но Господ е същият.
- 6** Различни са и действията; но Бог е същият, Който върши всичко във всичките човеци.
- 7** А на всеки се дава проявяването на Духа за обща полза.
- 8** Защото на един се дава чрез Духа да говори с мъдрост, а на друг да говори със

знание, чрез същия Дух;

⁹ на друг вяра чрез същия Дух, а пък на друг изцелителни дарби чрез единия дух;

¹⁰ на друг да върши велики дела, а на друг да пророкува; на друг да разпознава духовете; на друг да говори разни езици; а пък на друг да тълкува езици.

¹¹ А всичко това се върши от един и същи Дух, който разделя на всеки по особено, както му е угодно.

¹² Защото, както тялото е едно, а има много части, и всичките части на тялото, ако и да са много, пак са едно тяло, така е и Христос.

¹³ Защото ние всички, било юдеи или гърци, било роби или свободни, се кръстихме в един Дух да съставляваме едно тяло, и всички от един Дух се напоихме.

¹⁴ Защото тялото не се състои от една част, а от много.

¹⁵ Ако речеше ногата: Понеже не съм ръка, не съм от тялото, това не я прави да не е от тялото.

¹⁶ И ако рече ухото: Понеже не съм око, не съм от тялото, това не го прави да не е от тялото.

¹⁷ Ако цялото тяло беше око, где щеше да е слухът? Ако цялото беше слух, где щеше да е обонянието?

¹⁸ Но сега Бог е поставил частите, всяка една от тях, в тялото, както му е било угодно.

¹⁹ Пак, ако те бяха всички една част, где щеше да е тялото?

²⁰ Но сега те са много части, а едно тяло.

²¹ И окото не може да рече на ръката: Не ми трябваш; или пък главата на нозете: Не сте ми потребни.

²² Напротив, тия части на тялото, които се виждат да са по-слаби, са необходими;

²³ и тия части на тялото, които ни се виждат по-малко честни, тях обличаме с повече почит; и неблагоприличните ни части получават най-голямо благоприличие.

²⁴ А благоприличните ни части нямат нужда от това. Но Бог е сглобил тялото така, че е дал по-голяма почит на оная част, която не я притежава;

²⁵ за да няма раздор в тялото, но частите му да се грижат еднакво една за друга.

²⁶ И ако страда една част, всичките части страдат с нея; или ако се слави една част, всичките части се радват заедно с нея.

²⁷ А вие сте Христово тяло, и по отделно части от Него.

²⁸ И Бог е поставил някои в църквата да бъдат: първо апостоли, второ пророци, трето учители, други да правят чудеса, някои имат изцелителни дарби, други с дарби на помагания, на управлявания, на говорене разни езици.

²⁹ Всички апостоли ли са? всички пророци ли са? всички учители ли са? всички вършат ли велики дела?

³⁰ Всички имат ли изцелителни дарби? всички говорят ли езици? всички тълкуват ли?

³¹ Копнейте за по-големите дарби; а при все това аз ви показвам един превъзходен път.

ГЛАВА 13

Ако говоря с човешки и ангелски езици, а любов нямам, аз съм станал мед що звънти, или кимвал що дрънка.

² И ако имам пророческа дарба, и зная всички тайни и всяко знание, и ако имам пълна вяра, тъй щото и планини да премествам, а любов нямам, нищо не съм.

³ И ако раздам всичкия си имот за прехрана на сиромасите, и ако предам тялото си на изгаряне, а любов нямам, никак не ме ползува.

⁴ Любовта дълго търпи и е милостива; любовта не завижда; любовта не се превъзнася, не се гордее,

⁵ не безобразничи, не търси своето, не се раздражнява, не държи сметка за зло,

⁶ не се радва на неправдата, а се радва заедно с истината,

⁷ всичко премълчава, на всичко хваща вяра, на всичко се надява, всичко търпи.

⁸ Любовта никога не отпада; другите дарби, обаче, пророчества ли са, ще се прекратят; езици ли са, ще престанат; знание ли е, ще се прекрати.

⁹ Защото отчасти знаем и отчасти пророкуваме;

¹⁰ но когато дойде съвършеното, това, което е частично, ще се прекрати.

¹¹ Когато бях дете, като дете говорех, като дете чувствавах, като дете разсъждавах; откак станах мъж, напуснал съм детинското.

¹² Защото сега виждаме нещата неясно, като в огледало, а тогава ще ги видим лице с лице; сега познавам отчасти, а тогава ще позная напълно, както и съм бил напълно познат.

¹³ И тъй, остават тия трите: вяра, надежда и любов; но най-голяма от тях е любовта.

ГЛАВА 14

Следвайте любовта; но копнейте и за духовните дарби, а особено за дарбата да пророкувате.

² Защото, който говори на непознат език, той не говори на човеци, а на Бога, защото никой не му разбира, понеже с духа си говори тайни.

³ А който пророкува, той говори на човеци за назидание, за увещание и за утеха.

⁴ Който говори на непознат език, назидава себе си; а който пророкува, назидава църквата.

⁵ Желал бих всички вие да говорите езици, а повече да пророкувате; и който пророкува, е по-горен от този, който говори разни езици, освен ако тълкува, за да се назидава църквата.

⁶ Кажете сега, братя, ако дойда при вас и говоря непознати езици, какво ще ви ползувам, ако ви не съобща или някое откровение, или знание, или пророчество, или поука?

⁷ Даже бездушните неща, като свирка или гъдулка, когато издават глас, ако не издават отличителни звукове, как ще се познае това, което свирят със свирката или с гъдулката?

⁸ Защото, ако тръбата издадеше неопределен глас, кой би се приготвил за бой?

⁹ Също така, ако вие не изговаряте с езика си думи с някакво значение, как ще се знае какво говорите? защото ще говорите на вятъра.

¹⁰ Има, може да се каже, толкова вида гласове на света; и ни един от тях не е без значение.

- 11** Ако, прочее, не разбира значението на гласа, ще бъде другоезичен за този, който говори; И тоя, който говори ще бъде другоезичен за мене.
- 12** Така и вие, понеже копнеете за духовните дарби, старайте се да се преумножат те у вас за назидание на църквата.
- 13** Затова, който говори на непознат език, нека се моли за дарбата и да тълкува.
- 14** Защото, ако се моля на непознат език, духът ми се моли, а умът ми не дава плод.
- 15** Тогава що? Ще се моля с духа си, но ще се моля и с ума си; ще пея с духа си, но ще пея и с ума си.
- 16** Иначе, ако славословиш с духа си, как ще рече: Амин, на твоето благодарение оня, който е в положението на простите, като не знае що говориш?
- 17** Защото ти наистина благодариш добре, но другият не се назидáva.
- 18** Благодаря Богу, че аз говоря повече езици от всички ви;
- 19** обаче, в църквата предпочитам да изговоря пет думи с ума си, за да наставя и други, а не десет хиляди думи на непознат език.
- 20** Братя, не бивайте деца по ум, но, бидейки дечица по злобата, бивайте пълнолетни по ум.
- 21** В закона е писано: "Чрез другоезични човеци и чрез устните на чужденци ще говоря на тия люде; и нито така ще Ме послушат", казва Господ.
- 22** Прочее, езиците са белег не за вярващите, а за невярващите; а пророчеството е белег не за невярващите, а за вярващите.
- 23** И тъй, ако се събере цялата църква, и всички говорят на непознати езици, и влязат хора прости или невярващи, не ще ли кажат, че вие сте полудели?
- 24** Но ако всички пророкуват, и влезе някой невярващ или прост, той се обвинява от всички, и осъжда се от всички;
- 25** тайните на сърцето му стават явни; и тъй, той ще падне на лицето си, ще се поклони Богу и ще изповяда, че наистина Бог е между вас.
- 26** Тогава, братя, що става между вас? Когато се събирате всеки има да предлага псалом, има поучение, има откровение, има да говори непознат език, има тълкувание. Всичко да става за назидание.
- 27** Ако някой говори на непознат език, нека говорят по двама, или най-много по трима, и то по ред; а един да тълкува.
- 28** Но ако няма тълкувател, такъв нека мълчи в църква, и нека говори на себе си и на Бога.
- 29** От пророците нека говорят само двама или трима, а другите да разсъждават.
- 30** Ако дойде откровение на някой друг от седящите, първият нека млъква.
- 31** Защото един след друг всички можете да пророкувате, за да се поучават всички и всички да се насърчават;
- 32** и духовете на пророците се покоряват на самите пророци.
- 33** Защото Бог не е Бог на безредие, а на мир, както и поучавам по всичките църкви на светиите.
- 34** Жените нека мълчат в църквите, защото не им е позволено да говорят; а нека се подчиняват, както казва и законът.
- 35** Ако искат да научат нещо, нека питат мъжете си у дома; защото е срамотно за жена да говори в църква.
- 36** Що? Божието слово от вас ли излезе? Или само до вас ли е достигнало?
- 37** Ако някой мисли, че е пророк или духовен, нека признае, че това, което ви пиша, е

заповед от Господа.

38 Но ако някой не иска да признае, нека не признае.

39 Затова, братя мои, копнейте за дарбата да пророкувате, и не забранявайте да се говорят и езици.

40 Обаче, всичко нека става с приличие и ред.

ГЛАВА 15

Още, братя, напомням ви благовестието, което ви проповядвах, което и приехте, в което и стоите,

2 чрез което се и спасявате, ако го държите според както съм ви го благовестил, - освен ако сте напразно повярвали.

3 Защото първо ви предадох онова, което и приех, че Христос умря за греховете ни според писанията;

4 че бе погребан; че биде възкресен на третия ден според писанията;

5 и че се яви на Кифа, после на дванадесетте,

6 че след това се яви на повече от петстотин братя наведнъж, от които повечето и досега са живи, а някои починаха;

7 че после се яви на Якова, тогава на всичките апостоли;

8 а най-после от всички яви се и на мене, като на някой изверг.

9 Защото аз съм най-нищожният от апостолите, който не съм достоен и апостол да се нарека понеже гоних Божията църква,

10 Но с Божията благодат съм каквото съм; и дадената на мене Негова благодат не бе напразно, но трудих се повече от всички тях, - не аз, обаче, но Божията благодат, която беше с мене.

11 И тъй, било че аз се трудих повече, било че, така проповядваме и те и аз, и вие така сте повярвали.

12 Ако се проповядва, че Христос е възкресен от мъртвите, как казват някои между вас, че няма възкресение на мъртвите?

13 Ако няма възкресение на мъртвите, то нито Христос е бил възкресен;

14 и ако Христос не е бил възкресен, то празна е нашата проповед, празна е и вашата вяра.

15 При това, ние се намираме и лъжесвидетели Божии; защото свидетелствувахме за Бога, че е възкресил Христа, Когото не е възкресил, ако е тъй, че мъртвите не се възкресяват;

16 защото, ако мъртвите не се възкресяват, то нито Христос е бил възкресен;

17 и ако Христос не е бил възкресен, суетна е вашата вяра, вие сте още в греховете си.

18 Тогава и тия, които са починали в Христа, са погинали.

19 Ако само в тоя живот се надяваме на Христа, то от всичките човеци ние сме най-много за съжаление.

20 Но сега Христос е бил възкресен, първият плод на починалите.

21 Понеже, както чрез човека дойде смъртта, така чрез човека дойде възкресението на мъртвите.

22 Защото, както в Адама всички умират, така и в Христа всички ще оживеят.

- ²³ Но всеки на своя ред; Христос първият плод, после, при пришествието на Христа, тия, които са Негови.
- ²⁴ Тогава ще бъде краят, когато ще предаде царството на Бога и Отца, след като унищожи всяко началство и всяка власт и сила.
- ²⁵ Защото Той трябва да царува, докато положи всички врагове под нозете Си.
- ²⁶ И смъртта, най-последен враг, и тя ще бъде унищожена,
- ²⁷ защото Бог "е покорил всичко под нозете Му". А когато ще е казал, че всичко е вече покорено, (с явно изключение на Този, Който Му е покорил всичко),
- ²⁸ когато казвам, че Му е било покорено всичко, тогава и Сам Синът ще се покори на Този, Който Му е покорил всичко, за да бъде Бог все във все.
- ²⁹ Иначе, какво ще правят тия, които се кръщават заради мъртвите? Ако мъртвите никак не се възкресяват, защо се и кръщават заради тях?
- ³⁰ Защо и ние се излагаме на бедствия всеки час?
- ³¹ Братя, с похвалата, с която се гордея за вас в Христа Исуса нашия Господ, аз всеки ден умирам.
- ³² Ако, по човешки казано, съм се борил със зверове в Ефес, какво ме ползува? Ако мъртвите не се възкресяват "нека ядем и пием, защото утре ще умрем".
- ³³ Не се мамете. "Лошите другари покварят добрите нрави".
- ³⁴ Отрезнейте към правдата, и не съгрешавайте, защото някои от вас не познават Бога. Това казвам, за да ви направя да се засрамите.
- ³⁵ Но някой ще рече: Как се възкресяват мъртвите? и с какво тяло ще дойдат?
- ³⁶ Безумецо, това, което ти сееш, не оживява, ако не умре.
- ³⁷ И когато го сееш, не посяваш тялото, което ще изникне, а голо зърно, каквото се случи, пшенично или някое друго;
- ³⁸ но Бог му дава тяло каквото му е угодно, и на всяко семе собственото му тяло.
- ³⁹ Всяка плът не е еднаква; но друга е плътта на човеците, а друга на животните, друга пък на птиците и друга на рибите.
- ⁴⁰ Има и небесни тела и земни тела, друга е, обаче, славата на небесните, а друга на земните.
- ⁴¹ Друг е блясъкът на слънцето, друг блясъкът на луната и друг блясъкът на звездите; па и звезда от звезда се различава по блясъка.
- ⁴² Така е и възкресението на мъртвите. Тялото се сее в тление, възкръсва в нетление;
- ⁴³ сее се в безчестие, възкръсва в слава; сее се в немощ, възкръсва в сила;
- ⁴⁴ сее се одушевено тяло, възкръсва духовно тяло. Ако има одушевено тяло, то има и духовно тяло.
- ⁴⁵ Така е и писано: Първият човек Адам "стана жива душа", а последният Адам стана животворящ дух.
- ⁴⁶ Обаче, не е първо духовното, а одушевеното, и после духовното.
- ⁴⁷ Първият човек е от земята, пръстен; вторият човек е от небето.
- ⁴⁸ Какъвто е пръстният, такива са и пръстните; и какъвто е небесният, такива са и небесните.
- ⁴⁹ И както сме се облекли в образа на пръстния, ще се облечем и в образа на небесния.
- ⁵⁰ А това казвам, братя, че плът и кръв не могат да наследят Божието царство, нито

тленното наследява нетленното.

51 Ето, една тайна ви казвам: Не всички ще починем, но всички ще се изменим,

52 в една минута, в миг на око, при последната тръба; защото тя ще затръби, и мъртвите ще възкръснат нетленни, и ние ще се изменим.

53 Защото това тленното трябва да се облече в нетление, и това смъртното да се облече в безсмъртие.

54 А когато това тленното се облече в безсмъртие, тогава ще се сбъдне писаното слово: "Погълната биде смъртта победоносно".

55 О смърте, где ти е победата? О смърте, где ти е жилото?

56 Жилото на смъртта е грехът, и силата на греха е законът;

57 но благодарение Богу, Който ни дава победата чрез нашия Господ Исус Христос.

58 Затова възлюбени мои братя, бъдете твърди, непоколебими, и преизобилвайте всякога в Господното дело, понеже знаете, че в Господа трудът ви не е празен.

ГЛАВА 16

А колкото за събирането на милостинята за светиите, правете и вие както наредих в галатийските църкви.

2 В първия ден на седмицата всеки от вас да отделя според успеха на работите си, и да го има при себе си, за да не стават събирания, когато дойда.

3 И когато дойда, ще изпратя с писма ония, които ще одобрите, да отнесат подаръка ви в Ерусалим;

4 и ако заслужавам да отида и аз, те ще отидат с мене.

5 Защото ще дойда при вас след като мина през Македония; (понеже през Македония минавам);

6 а може би да поостана при вас, или даже и да презимувам, за да ме изпратите вие на където отида.

7 Защото не ми се иска да ви видя сега на заминаване; но надявам се да остана при вас известно време, ако позволи Господ.

8 А ще се бавя в Ефес до Петдесетницата,

9 защото ми се отвориха големи врата за работа, има и много противници.

10 Ако дойде Тимотей, внимавайте да бъде без страх между вас; защото и той работи Господното дело както и аз;

11 затова никой да го не презира. Но изпратете го с мир да дойде при мене, защото го очаквам с братята.

12 А колкото за брат Аполоса, много му се молих да дойде при вас с братята; но никак не му се искаше да дойде сега; ще дойде, обаче, когато намери случай.

13 Бдете, стойте твърдо във вярата, бъдете мъжествени, укрепявайте се.

14 Всичко у вас да става с любов.

15 Още ви моля, братя: вие знаете, че Стефаниновото семейство е първият плод на Ахаия, и че те са посветили себе си да служат на светиите;

16 добре, на такива да се подчинявате и вие, и на всеки, който помага в делото и се труди.

17 Радвам се за дохождането на Стефанина, на Фортуната и на Ахаика, защото те запълниха лишението ми от вас;

- 18** понеже успокоиха моя дух и вашия, затова признавайте такива човеци.
- 19** Поздравяват ви църквите, които са в Азия. Нарочно ви поздравяват в Господа Акила и Прискила с домашната си църква.
- 20** Поздравяват ви всичките братя. Поздравете се един друг със света целувка.
- 21** Поздравът пиша аз, Павел, със собствената си ръка.
- 22** Който не люби Господа, да бъде проклет. Господ наш иде.
- 23** Благодатта на Господа Исуса Христа да бъде с вас.
- 24** Любовта ми да бъде с всички вас в Христа Исуса. Амин.

For other languages please go to **www.wordproject.org**